

Cyrill Kooistra doet een wedstrijd met de kinderen wie het hardst kan gillen, tot grote hilariteit van de kinderen.

Er is ook tijd om even te spelen in de speeltuin.

Best spannend, voor het eerst in een gator.

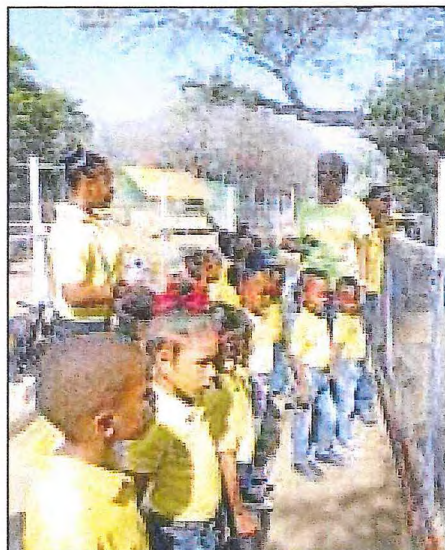

Parkgids Cyrill Kooistra van het Christoffelpark neemt de kinderen mee op een educatieve voettocht.

Veel kinderen hebben thuis geen auto en genieten dan ook erg van de tocht met de gator.

Heel even ondeugend kunnen zijn

De kinderen krijgen uitleg over de dieren van tante Urs in Parke Tropic.

Zelf de geiten voeren.

„Wie van jullie kan het hardst gillen?“, vraagt gids van het Christoffelpark Cyrill Kooistra nieuwsgierig aan de kinderen van Fundashon Un Futuro Briante. En voorzichtig gegil klinkt. „Dat kan harder!“ Een oorverdovend gegil klinkt nu door het park, gevolgd door een lachsalvo. Vandaag mogen de kinderen even ondeugend zijn.

DOOR ANNEKE POLAK

Vandaag hoeven de kinderen van Fundashon Un Futuro Briante even geen huiswerk te maken. Ze krijgen een rondleiding door het Christoffelpark en landhuis Savonet. De gids

neemt ze mee het park in. „Jullie hoeven vandaag niet netjes achter mij aan te lopen. Ik heb jullie net horen gillen, dus als jullie verdwalen kan ik jullie makkelijk terugvinden. Jullie mogen tot het einde van het pad rennen, drie twee één... Gol!“ Onder vrolijk gegil stuiven de kinderen weg.

Nanny Scholten kijkt tevreden toe. Onlangs richtte zij Vrienden van Un Futuro Briante op. De dertig kinderen van deze stichting uit Soto, tussen de twee en twaalf jaar, komen daar voor een warme maaltijd in de middag en huiswerkbegeleiding. Scholten kwam in contact met de stichting en was direct onder de indruk. „Ik heb het geluk dat ik een appartement op Lagun heb en dus vaak naar Curaçao kom. Op een gegeven moment wilde ik wat terug doen voor het eiland, dus heb ik me ingeschreven bij Curaçao Cares. Zo werd ik begin dit jaar gevraagd om Cura Doet te begeleiden op Bándabou in maart, waar ik acht projecten onder mijn hoede had. Zo kwam ik met de stichting Un Futuro Briante in contact en zag dat er extra hulp nodig was. Ik ben gaan navragen waar behoefte aan was en heb toen in Nederland Vrienden van Un Futuro Briante opgericht om wat

extra dingen te kunnen gaan doen.“

Dit uitje naar het park is zo iets extra's, mogelijk gemaakt door giften uit Nederland en bedrijven op Curaçao die gratis willen helpen. Zo mogen de kinderen samen met een begeleider op een gator (terreinwagen, red.) rijden, het hoogtepunt van de middag. Ietwat verlegen stappen ze in de open auto om over de vlakte van Boka Tabla te gaan racen, maar met een grote lach keren ze na een uur terug en willen ze eigenlijk niet uit de gator stappen. Toch staat er nog een hoogtepunt te wachten, zo vertelt de verlegen achtjarige Nathaniel. „We gaan straks in een restaurant eten.“

Voor veel kinderen is dat een luxe die ze niet kennen, vertelt Scholten. „Kinderen komen uit families waar geen auto is, ze komen Soto niet uit, en er is geen geld om uit eten te gaan, sommigen kregen niet eens elke dag warm eten. Daar zorgt de stichting nu voor. De kinderen die worden opgevangen hebben minderbedeelde ouders, sommigen wonen alleen met hun moeder en andere wonen met zo'n vijftien familieleden samen en krijgen dus weinig persoonlijke aandacht.“ Over de thuissituatie wil zij weinig loslaten. „Thuis is voor hen een omgeving die niet altijd veilig is.

Toen Scholten bij de leidsters van de stichting informeerde waar zij behoefte aan hadden voor de kinderen, kwam een opvallend verzoek: psychologische hulp voor de kinderen. „Dus naast een cultureel, educatief of sportief uitje eens in de drie maanden zijn we ook op zoek gegaan naar een kinderpsycholoog. Dat traject is nu in gang gezet met behulp van psychologe Marie Anne Morón. Zij helpt met het papierwerk en het contact met de SVB.“

Dat de leidsters zelf niet aan psychologische ondersteuning toekomen, bevestigt leidster Rudsel Mota. „We zijn met z'n viere-

ten kinderen. Zolang we ons aan de organisatie houden, gaat dat heel goed. Maar het is veel werk“, lacht zij haar tanden bloot. „Ik hou van de kinderen, ik werk er al lang. Normaal zijn ze in de middag druk met huiswerk maar vandaag mogen ze genieten. En dat doen ze, ik zie dat ze relaxt zijn. Ze denken even niet aan de problemen, hun gedachten zijn even ergens anders.“

Met geld van Reda Sosial worden de werknemers betaald, evenals de elektriciteit en het eten. Maar geld voor extra dingen is er niet, aldus Mota. De kinderpsycholoog zou niet alleen een welkome aanvulling voor de kinderen zijn, zegt Scholten, maar ook voor

de leidsters. „Die kan hen handvaten geven hoe ze met bepaalde kinderen om kunnen gaan. Ook is het plan om uiteindelijk het thuisfront erbij te betrekken maar de wil daartoe is niet altijd aanwezig thuis. Dat is iets voor de komende maanden, zodra we een kinderpsycholoog via de SVB kunnen regelen. We hopen dat zij Soto als een project zien waarvoor dit nodig is.“

Ondertussen zijn alle kinderen met de gator weggeweest en hebben ze kunnen rennen en gillen in het Christoffelpark. Een enkeling rent nog heen en weer over het terrein, een ander zoekt een knuffel bij de begeleiders, een ander wil de gator niet meer uit. „Je

merkt dat ze hier uitgelatener zijn, ze zijn ook ondeugend, vandaag mag dat. Ze kunnen hier echt even kind zijn, en daar doen we het voor“, aldus een trotse Scholten. Een dag eerder ging zij met de kleinste kinderen van Un Futuro Briante naar de dierentuin waar de kinderen de geiten mochten voeren. Beide dagen werden afgesloten met een lekkere maaltijd in een restaurant, eerst bij Landhuis Daniel en de tweede dag bij restaurant De Buurvrouw. „Ik ben verrast door de bereidwilligheid van bedrijven om deze kinderen een mooie dag te geven, mijn wens is dat dat zo blijft zodat we ze elke drie maanden een lekker dagje uit kunnen geven.“

De kinderen gaan met gators over de vlakte van Boka Tabla.

FOTO'S NANNY SCHOLTEN/ANNEKE POLAK

Wim Meiling van Cervon Gator-tochten neemt de kinderen mee in zes gators over de vlakte van Boka Tabla. Er wordt gestopt bij Boka Pistol.